

CLAIMS RESOLUTION TRIBUNAL
בית הדין לבוררות בנושא החשבונות הרדומים בשוויץ – CRT

להתייחסות בלבד - הנוסח האנגלי הינו הקובע

בעניין ההתדיינות המשפטית לגבי נכסי קורבנות השואה
תיק מס' CV96-4849

מענק מאושר

לתובע (שם חסוי 1)
אשר מייצג גם את (שם חסוי 2)

ולתובעת (שם חסוי 3)
אשר מייצגת גם את (שם חסוי 4)

בעניין חשבונותיהם של Meyer Pines, Sara Pines and Salomon Pines

מס' תביעות: 500951/AV; 500952/AV; 500953/AV; 150098/AV; 150099/AV

גובה המענק: 42,250.00 פרנקים שוויצרים

מענק מאושר זה מתבסס על תביעותיהם של (שם חסוי 1) (להלן "התובע (שם חסוי 1)") ושל (שם חסוי 3), מבית (שם חסוי), (להלן "התובעת (שם חסוי 3)") (להלן ביחד "התובעים") לחשבונות שפורסמו על שם Meyer Pines (להלן "בעל החשבון Meyer Pines"), Sara Pines, (להלן "בעלת החשבון Sara Pines") ו-Salomon Pines (להלן "בעל החשבון Salomon Pines") (להלן ביחד "בעלי החשבונות") בסניף Geneva בבנק [שם הבנק חסוי]¹ (להלן "הבנק").

כל המענקים מתפרסמים. במידה שהתובע דרש חיסיון לגבי תביעתו, כמו במקרה דנן, שם התובע, שמות קרובי משפחתו, להוציא את שם בעלת החשבון, ושמו של הבנק נשמרים חסויים.

מידע שהוגש על ידי התובעים
התובע (שם חסוי 1)

התובע (שם חסוי 1) הגיש שלושה טופסי תביעה בהם זיהה את בעל החשבון Meyer Pines כסבו מצד אביו, דר' Meyer Pines, אשר נולד ב- 18 ביוני 1880 ב-Mogilev², ל- (שם חסוי) ול- (שם חסוי), מבית (שם חסוי). התובע

¹ ה-CRT מציין שברשימה שפורסמה בפברואר 2001 ובה מופיעים החשבונות שלגביהם הועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP") קבעה שהם שייכים באופן קרוב לוודאי או אפשרי לקורבנות רדיפות הנאצים (להלן "רשימת ICEP"), Meyer Pines מופיע כבעל שלושה חשבונות, Salomon Pines מופיע כבעל חשבון אחד ו-Sara Pines מופיעה כבעלת חשבון אחד. בעקבות בדיקה לעומק, ה-CRT קבע שלפי רשומות הבנק מדובר בעצם בשני חשבונות: חשבון אחד היה שייך במשותף ל-Meyer Pines ול-Salomon Pines, וחשבון אחר היה שייך במשותף ל-Sara Pines ול-Meyer Pines.

² ה-CRT מציין שקיימים לפחות שני ישובים בשם Mogilev ושהתובע (שם חסוי 1) לא ציין באיזה מן השנים סבו נולד. לעומת זאת, ה-CRT מציין שהתובעת (שם חסוי 3) הגישה אישור כניסה לאיטליה עבור Meyer Pines, בו צוין שנולד ב-Mogilev on the Dnieper, הממוקם היום בבילורוסיה.

(שם חסוי 1) זיהה את בעלת החשבון Sara Pines כסבתו מצד אביו, Sara Pines, אשר נולדה ב- 25 במאי 1884 ב- Daugavpils, לטויה, ל- (שם חסוי) ול- (שם חסוי), מבית (שם חסוי). התובע (שם חסוי 1) ציין ש- Meyer Pines ו- Sara Pines נשאו ב- 5 בנובמבר 1907 בריגה, לטויה. התובע (שם חסוי 1) ציין שלסביו נולדו שלושה ילדים, בניהם Salomon (Shlomo) Pines, אבי התובע (שם חסוי 1), אשר נולד ב- 5 באוגוסט 1908 ב- Charenton-le-Pont, צרפת, ואשר זוהה על ידי התובע (שם חסוי 1) כבעל החשבון Salomon Pines. התובע (שם חסוי 1) זיהה את שני הילדים האחרים של סביו כ- (שם חסוי), מבית (שם חסוי), אשר נולדה ב- 26 בינואר 1911 בריגה, ו- (שם חסוי), מבית (שם חסוי), אשר נולדה ב- 31 במאי 1913, גם בריגה.

התובע (שם חסוי 1) ציין שסבו, שהיה יהודי, היה איש עסקים. התובע (שם חסוי 1) הוסיף שהחל ב- 1922 סבו התגורר בברלין, גרמניה, יחד עם אישתו, שהיתה יהודיה. בנוסף, התובע (שם חסוי 1) ציין שמ- 1931 עד ל- 1941, סביו התגוררו ב- Kaiserdamm 12/13, ברלין. לפי התובע (שם חסוי 1), סביו נעצרו והוגלו ביוני 1941, ולא חזרו יותר.

התובע (שם חסוי 1) ציין שאביו, Salomon Pines, שהיה יהודי, למד זמן מה בג'נבה, שווייץ, ואחותו, (שם חסוי), למדה כלכלה בבזל, שווייץ. כמו כן, התובע (שם חסוי 1) ציין שבין 1933 ובין 1936, Salomon Pines למד והתגורר בברלין ב- Kaiserdamm 12/13. לפי התובע (שם חסוי 1), Salomon Pines המשיך את לימודיו בפרז' ב- 1936 או 1937, ואחר כך לימד במכון להיסטוריה המדע, עד 1939. התובע (שם חסוי 1) ציין שאביו התגורר ברח' Monsieur Le Prince כאשר חי בפרז'. בנוסף, התובע (שם חסוי 1) ציין שאביו נשא ל- (שם חסוי), מבית (שם חסוי), ב- 17 בפברואר 1938. לבסוף, התובע (שם חסוי 1) ציין שב- 1940 אביו עלה לפלסטין יחד עם אישתו וילדם, התובע (שם חסוי 1), באוניה האחרונה שעזבה את Marseilles לפני הכיבוש הנאצי.

כביסוס לתביעתו, התובע (שם חסוי 1) הגיש מספר מסמכים הכוללים הצהרה חתומה על ידי (שם חסוי), מתאריך ה- 19 ביוני 1950, בה צוין ש (שם חסוי) עבדה עבור Meyer Pines כמזכירתו ומנהלת ביתו ב- Kaiserdamm 12, בברלין. בהצהרה, (שם חסוי) הצהירה שדר' Pines ואישתו נעצרו בדירתם ונלקחו על ידי שני אנשים מוקדם בבוקר של ה- 22 ביוני 1941 ושלעולם לא נשמע מהם יותר. כמו כן, התובע (שם חסוי 1) הגיש מכתב של הארגון הלטוי בגרמניה של בעלי קרקעות, מתאריך ה- 13 ביוני 1942, המאשר שדר' Meyer ו- Sara Pines, חברים וותיקים בארגון, התגוררו ב- Kaiserdamm 12, בברלין החל ב- 1931, שהם נעצרו בדירתם על ידי הגסטפו ב- 22 ביוני 1941, ושמצאז הם נחשבים נעדרים. בנוסף, התובע (שם חסוי 1) הגיש החלטת בית הדין המחוזי של Charlottenburg, ברלין, מתאריך ה- 22 ביוני 1950, המצהירה שדר' Meyer ו- Sara Pines, מ- Kaiserdamm 12, ברלין, אינם בחיים מאז 31 בדצמבר 1941. כמו כן, התובע (שם חסוי 1) הגיש אישור ירושה שהונפק על ידי אותו בית דין ב- 7 באוגוסט 1950, בנוגע לנכסים שבבעלות דר' Meyer Pines בגרמניה, הקובע שדר' Salomon Pines, דר' (שם חסוי) ו- (שם חסוי), מבית (שם חסוי), היו ילדיו של דר' Meyer Pines.

בנוסף, התובע (שם חסוי 1) הגיש את תעודת הנישואין של הוריו, בה צוין ש- Salomon Pines הינו בנם של Meyer Pines ושל Sara Pines, מבית (שם חסוי), ושנשא ל- (שם חסוי). כמו כן, התובע (שם חסוי 1) הגיש תמצית של משרד רישום הלידות של פרז', בה צוין ש- (שם חסוי) נולד ב- 5 במאי 1938 ל- Salomon Pines ול- (שם חסוי). לבסוף, התובע (שם חסוי 1) הגיש החלטת בית הדין המחוזי של ירושלים, ישראל, ולפיה (שם חסוי), (שם חסוי) ו- (שם חסוי) הינם היורשים של Shlomo Pines, ולפיה (שם חסוי) ו- (שם חסוי) זכאים לקבל כל אחד רבע מנכסיו.

התובע (שם חסוי 1) ציין כי נולד ב- 5 במאי 1938 בפרז'. התובע (שם חסוי 1) מייצג את אחותו למחצה, (שם חסוי 2) מבית (שם חסוי), אשר נולדה ב- 30 בספטמבר 1932 בברלין.

התובעת (שם חסוי 3)

התובעת (שם חסוי 3) הגישה שני טופסי תביעה בהם זיהתה את בעל החשבון Meyer Pines כסבה, דר' Meyer Pines, אשר נולד ב- 18 ביוני 1880 ב- Mogilev, ל- (שם חסוי) ול- (שם חסוי), מבית (שם חסוי). התובעת (שם חסוי 3)

חסוי 3) זיהתה את בעלת החשבון Sara Pines כסבתה, Sara Pines, אשר נולדה ב- 25 במאי 1884 ב- Daugavpils, ל- (שם חסוי) ול- (שם חסוי). התובעת (שם חסוי 3) ציינה ש- Meyer Pines ו- Sara Schalit נשאו ב- 5 בנובמבר 1907 בריגה.

התובעת (שם חסוי 3) ציינה שלסביה, שהיו יהודים, נולדו שלושה ילדים: Salomon Pines, אשר זוהה על ידי התובעת (שם חסוי 3) כבעל החשבון Salomon Pines, (שם חסוי) ו- (שם חסוי), מבית (שם חסוי), אמה של התובעת (שם חסוי 3). לפי התובעת (שם חסוי 3), סביה התגוררו ב- Kaiserdamm 12, בברלין, בין 1931 ו- 1941. התובעת (שם חסוי 3) ציינה שסביה נעצרו על ידי הנאצים ב- 1941 ונשלחו למחנה ריכוז או הוגלו ללטויה. בנוסף, התובעת (שם חסוי 3) ציינה שדודה, Salomon Pines, שהיה יהודי, נפטר ב- 9 בינואר 1990 בירושלים.

כביסוס לתביעתה, התובעת (שם חסוי 3) הגישה מספר מסמכים, הכוללים כמה מן המסמכים שהוגשו על ידי התובע (שם חסוי 1): המכתב מן ה- 13 ביוני 1942 של הארגון הלטי בגרמניה של בעלי קרקעות, החלטת בית הדין המחוזי של Charlottenburg, ברלין, מתאריך ה- 22 ביוני 1950, בה נקבע מותם של סביה, אישור הירושה שהונפק על ידי אותו בית דין, מתאריך ה- 7 באוגוסט 1950, הקובע את יורשי Meyer Pines, כפי שתוארו למעלה. כמו כן, התובעת (שם חסוי 3) הגישה החלטת בית הדין המחוזי של Charlottenburg, ברלין, מתאריך ה- 7 באוגוסט 1950, הקובעת שדר' Salomon Pines, דר' (שם חסוי) ו- (שם חסוי), מבית (שם חסוי), היו ילדיה של Sara Pines. בנוסף, התובעת (שם חסוי 3) הגישה העתקים של תעודות הפטירה של סביה, שהונפקו בברלין ב- 26 ביולי 1950, בהן זוהו כדר' Meyer Pines ו- Sara Pines, אשר היו נשואים והתגוררו ב- Kaiserdamm 12, Berlin- ב- Charlottenburg, ובהן צוין שהוכרו כנפטרים החל ב- 31 בדצמבר 1941.

בנוסף, התובעת (שם חסוי 3) הגישה אישור כניסה לאיטליה המראה ש- Meyer Pines נולד ב- Mogilev on the Dnieper ב- 1881, ותרגום לגרמנית מתמצית של רשום הנישואין של הקהילה היהודית בריגה, בו צוין ש- Meyer Isser Pines ו- Chaja Sara Schalit נישאו ב- 23 באוקטובר 1907. כמו כן, התובעת (שם חסוי 3) הגישה את קורות החיים של (שם חסוי), מבית (שם חסוי), מתאריך ה- 23 ביוני 1957, בו צוין שנולדה ב- 31 במאי 1913 בריגה, לדר' Meyer Pines ו- Sara Pines, ושנולדו לה שני ילדים. לבסוף, התובעת (שם חסוי 3) הגישה החלטת בית הדין המחוזי של תל אביב- יפו, ישראל, מתאריך ה- 5 במרץ 1991, בה נקבע ש- (שם חסוי) ו- (שם חסוי 3) הנם הילדים והיורשים של (שם חסוי)³.

התובעת (שם חסוי 3) ציינה כי נולדה ב- 11 ביולי 1951 בישראל. התובעת (שם חסוי 3) מייצגת את אחיה, (שם חסוי 4), אשר נולד ב- 18 בדצמבר 1945 בישראל.

מידע זמין ברשומות הבנק

חשבון מס' 1

הרשומות הקשורות לחשבון זה כוללות תדפיס ממאגר המידע שהוכן על ידי המבקרים שחקרו את הבנק הזה כדי לזהות חשבונות בבעלות קורבנות רדיפות הנאצים, לפי ההוראות שקבלו מהוועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP"). מאגר המידע הזה מזהה את הנכסים שהוקפאו בעת הקפאת 1945 של הנכסים שהופקדו בשווייץ על ידי אזרחים גרמנים או של המדינות שנספחו לרייך השלישי (להלן "הקפאת 1945"). בהתאם לסעיף 6 של סדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו, (להלן "סדרי הדין"), ה- CRT ביקש סיוע מרצון מהבנק על מנת לקבל מידע נוסף בנוגע לחשבון זה (להלן "סיוע מרצון"). ב- 9 ביוני 2005, הבנק מסר ל- CRT מסמך נוסף. מסמך זה הינו תמצית רשימת החשבונות שהוקפאו בהקפאת 1945 ומקורו בארכיון הפדרלי השווייצרי.

³ ה- CRT מציין שהתובעת (שם חסוי 3) זיהתה את אמה כ- (שם חסוי), ושהמסמכים שהוגשו על ידי התובעת (שם חסוי 3) מזהים אותה כ- (שם חסוי) וכ- (שם חסוי). כמו כן, ה- CRT מציין שהשמות האלה די דומים כדי לאפשר להניח שמדובר באותו אדם.

לפי רשומות אלה, בעלי החשבון היו דר' Meyer Pines ו-Salomon Pines, אשר התגוררו ב- Pension du Geneve בג'נבה, שווייץ, עם מקום מגורים בגרמניה. לפי רשומות אלה, בבעלות בעל החשבון Meyer Pines ובעל החשבון Salomon Pines היתה כספת. כמו כן, הרשומות מראות שהכספת הוקפאה בהקפאת 1945 ואחר כך הופשרה, אומנם תאריך ההפשרה הוא בלתי ידוע.

רשומות אלה לא מראות מתי נסגר החשבון או מה היה שווי של תוכן הכספת. מבקרי ICEP לא מצאו את החשבון הזה במערכת של החשבונות הפתוחים של הבנק, ועל כן הניחו שהחשבון נסגר. אין הוכחות ברשומות הבנק כי בעל החשבון Meyer Pines, בעל החשבון Salomon Pines או יורשיהם סגרו את החשבון וקבלו את היתרה.

חשבון מס' 2

רשומות הבנק כוללות כרטיס לקוח ותדפיס ממאגר המידע של הבנק. לפי רשומות אלה, בעלי החשבון היו דר' Meyer Pines ו-Mme. (גב') Meyer Pines, שם הנעורים Sara Schalit, שהתגוררו ב- 12 Kaiserdam, Berlin-Charlottenburg, גרמניה. לפי רשומות הבנק, בעל החשבון Meyer Pines ובעלת החשבון Sara Pines החזיקו במשותף בחשבון פיקדון לפי דרישה ממוספר, מס' 14.384, אשר נפתח ב- 19 בדצמבר 1930. כמו כן, רשומות הבנק מראות שב- 14 ביולי 1931 הבנק קיבל את ההוראה להחזיק אצלו את כל התכתובת הקשורה לחשבון.

רשומות הבנק לא מראות מתי נסגר החשבון או מה היה שווי של החשבון. מבקרי ICEP לא מצאו את החשבון הזה במערכת של החשבונות הפתוחים של הבנק, ועל כן הניחו שהחשבון נסגר. אין הוכחות ברשומות הבנק כי בעל החשבון Meyer Pines, בעלת החשבון Sara Pines או יורשיהם סגרו את החשבון וקבלו את היתרה.

בדיקת ה- CRT

אחוד תביעות

בהתאם לסעיף 37(1) של סדרי הדין, ניתן לאחד תביעות לגבי אותו חשבון או לגבי חשבונות קשורים בהליך אחד על פי שיקול הדעת של ה-CRT. במקרה הנוכחי, ה-CRT קובע כי יש לאחד את חמשת התביעות של התובעים בהליך אחד.

זיהוי בעלי החשבונות

בעל החשבון Meyer Pines ובעלת החשבון Sara Pines

התובעים זיהו באופן סביר את בעל החשבון Meyer Pines ואת בעלת החשבון Sara Pines. שמות סבם וסבתם ועיר וארץ מגוריהם מתאימים לשמות, לעיר ולארץ המגורים שפורסמו לגבי בעל החשבון Meyer Pines ובעלת החשבון Sara Pines, בהתאם. כמו כן, התובעים זיהו את התואר המקצועי של בעל החשבון Meyer Pines ואת שם הנעורים של בעלת החשבון Sara Pines ובנוסף הם זיהו את כתובתם המדויקת, מידע המתאים למידע שלא פורסם לגבי בעל החשבון Meyer Pines ובעלת החשבון Sara Pines, הכלול ברשומות הבנק.

כביסוס לתביעותיהם, התובעים הגישו מספר מסמכים, הכוללים החלטות בתי דין מחוזיות בנוגע לירושות של Meyer Pines ו-Sara Pines, ואת תעודות הפטירה של Meyer Pines ו-Sara Pines, מה שמאמת באופן בלתי תלוי שהאנשים שנטען שהם בעל החשבון Meyer Pines ובעלת החשבון Sara Pines נקראו באותם שמות והתגוררו באותה כתובת שמופיעים ברשומות הבנק כשמותיהם וכתובתם של בעל החשבון Meyer Pines ובעלת החשבון Sara Pines. בנוסף, המסמכים האלה מאמתים באופן בלתי תלוי שלאדם שנטען שהינו בעל החשבון Meyer Pines היה

אותו תואר מקצועי שמופיע ברשומות הבנק כתואר המקצועי של בעל החשבון Meyer Pines ושלאדם שנטען שהינה בעלת החשבון Sara Pines היה אותו שם נעורים שמופיע ברשומות הבנק כשם הנעורים של בעלת החשבון Sara Pines.

בנוסף, ה-CRT מציין שמאגר מידע בו מופיעים שמות קורבנות של רדיפות הנאצים כולל אנשים בשם Meyer Pines ו-Sara Pines, אשר התגוררו ב-12 Kaiserdam, בברלין, וש-Meyer Pines נשא את התואר דר', מידע המתאים למידע שהגישו התובעים לגבי בעל החשבון Meyer Pines ובעלת החשבון Sara Pines. מאגר מידע זה הוא אוסף שמות ממקורות שונים, כולל יד ושם, ישראל.

כמו כן, ה-CRT מציין שהשמות Meyer Pines ו-Sara Pines מופיעים פעם אחת בלבד ברשימה שפורסמה בפברואר 2001 ובה מופיעים החשבונות שלגביהם ICEP קבעה שהם שייכים באופן קרוב לוודאי או אפשרי לקורבנות רדיפות הנאצים (להלן "רשימת ICEP"). לבסוף, ה-CRT מציין שלא מצא תביעות נוספות לחשבונות אלה.

בעל החשבון Salomon Pines

התובעים זיהו באופן סביר את בעל החשבון Salomon Pines. שם אבי התובע (שם חסוי 1) ושם דודה של התובעת (שם חסוי 3) מתאימים לשם שפורסם לגבי בעל החשבון Salomon Pines. התובע (שם חסוי 1) ציין שאביו התגורר בגרמניה, מידע המתאים למידע שפורסם לגבי ארץ המגורים של בעל החשבון Salomon Pines. כמו כן, התובע (שם חסוי 1) ציין שאביו התגורר באופן זמני בג'נבה, מידע המתאים למידע שלא פורסם לגבי בעל החשבון Salomon Pines, הכלול ברשומות הבנק. ה-CRT מציין שהתובעים זיהו את העובדה שבעל החשבון Meyer Pines ובעל החשבון Salomon Pines היו קרובי משפחה, למרות ששמותיהם פורסמו בנפרד ברשימת ICEP.

כביסוס לתביעותיהם, התובעים הגישו מספר מסמכים, הכוללים את תעודת הנישואין של Salomon Pines, את רישום הלידה של התובע (שם חסוי 1), ומסמך ירושה לגבי הירושה של דר' Meyer Pines, מה שמאמת באופן בלתי תלוי שהאדם שנטען שהינו בעל החשבון Salomon Pines נקרא באותו שם שמופיע ברשומות הבנק כשמו של בעל החשבון Salomon Pines ושהאדם שנטען שהינו בעל החשבון Salomon Pines הינו בנו של האדם שנטען שהינו בעל החשבון Meyer Pines.

בנוסף, ה-CRT מציין שמאגר מידע בו מופיעים שמות קורבנות של רדיפות הנאצים כולל אדם בשם Salomon Pines, אשר נולד ב-5 באוגוסט 1908, מידע המתאים למידע שהגישו התובעים לגבי בעל החשבון Salomon Pines.

לבסוף, ה-CRT מציין שהשם Salomon Pines מופיע פעם אחת בלבד ברשימת ICEP ושה-CRT לא מצא תביעות נוספות לחשבונות אלה.

מעמד של בעלי החשבונות כקורבנות של רדיפות הנאצים

התובעים הוכיחו באופן סביר שבעל החשבון Meyer Pines ובעלת החשבון Sara Pines היו קורבנות של רדיפות הנאצים. התובעים ציינו שבעל החשבון Meyer Pines ובעלת החשבון Sara Pines היו יהודים, שהם נעצרו והוגלו למקום בלתי ידוע ביוני 1941, ושהם לא חזרו לעולם. התובעים הגישו המכתב של הארגון הלטוי בגרמניה של בעלי קרקעות המאשר שבעל החשבון Meyer Pines ובעלת החשבון Sara Pines נעצרו על ידי הגסטפו ב-22 ביוני 1941 והוכרזו כנעלמים מאז. כמו כן, התובעים הגישו החלטת בית הדין המחוזי של Charlottenburg, ברלין, והתובעת (שם חסוי 3) הגישה את תעודות הפטירה של בעל החשבון Meyer Pines ובעלת החשבון Sara Pines, בהן צוין שהוכרזו כמתים החל ב-31 בדצמבר 1941. בנוסף, התובעים הגישו הצהרה של המזכירה ומנהלת הבית של בעל החשבון Meyer Pines, בה היא מצהירה שהוא ואישתו נעצרו ונלקחו על ידי שני אנשים ב-22 ביוני 1941 ושלאדם לא נשמע יותר מהם.

בדומה, התובעים הוכיחו באופן סביר שבעל החשבון Salomon Pines היה קורבן של רדיפות הנאצים. התובעים ציינו שבעל החשבון Salomon Pines היה יהודי, והתובע (שם חסוי 1) ציין שבעל החשבון Salomon Pines התגורר בגרמניה הנאצית בין 1933 ו-1936, שהוא ברח לצרפת ואחר כך לפלסטין, ב-1940.

כפי שצוין לעיל, מאגר המידע שברשות ה-CRT, בו מופיעים שמות קורבנות של רדיפות הנאצים, כולל אנשים בשם Sara Pines, Meyer Pines ו-Salomon Pines.

הקשר המשפחתי של התובעים עם בעלי החשבונות

התובע (שם חסוי 1)

התובע (שם חסוי 1) הוכיח באופן סביר שהוא קרוב משפחה של בעלי החשבונות כאשר מסר מידע ספציפי ומסמכים המוכיחים שבעל החשבון Meyer Pines, בעלת החשבון Sara Pines ובעל החשבון Salomon Pines היו סבו, סבתו ואבי התובע (שם חסוי 1), בהתאם. מסמכים אלה כוללים תמצית של רישום הלידות של העיר פריז, בה צוין שהתובע (שם חסוי 1) הינו בנם של Salomon Pines ו-(שם חסוי), ואת תעודת הלידה של הוריו, בה Salomon Pines זוהה כבנם של Meyer Pines ו-Sarah Pines, מבית Schalit.

התובעת (שם חסוי 3)

התובעת (שם חסוי 3) הוכיחה באופן סביר שהיא קרובת משפחה של בעלי החשבונות כאשר מסרה מידע ספציפי ומסמכים המוכיחים שבעל החשבון Meyer Pines, בעלת החשבון Sara Pines ובעל החשבון Salomon Pines היו סבה, סבתה ודודה של התובעת (שם חסוי 3), בהתאם. מסמכים אלה כוללים החלטת בית הדין של תל אביב-יפו, בה התובעת (שם חסוי 3) זוהתה כבתה של (שם חסוי), ושני אישורים שהונפקו על ידי בית הדין המחוזי של Berlin-Charlottenburg, בהם Salomon Pines ו-(שם חסוי), מבית (שם חסוי), זוהו כילדיהם של Meyer Pines ו-Sara Pines, מבית Schalit.

בעניין תשלום יתרת החשבון

מכוון שבעל החשבון Meyer Pines ובעלת החשבון Sara Pines נעצרו על ידי הגסטפו והוגלו ביוני 1941, ושאחר כך הוכרזו כנפטרים החל ב-31 בדצמבר 1941; מכוון שהכספת שבבעלות בעל החשבון Meyer Pines ובעל החשבון Salomon Pines הוקפאה בהקפאת 1945; מכוון שאין ראיה שהיתרה בחשבונות שולמה לבעלי החשבונות ואין ראיה לתאריך סגירת החשבונות; מכוון שבעלי החשבונות או יורשיהם לא יכלו לקבל מידע מן הבנק אודות החשבונות לאחר מלחמת העולם השנייה בשל הנוהג בבנקים השוויצרים להימנע מלמסור מידע או למסור מידע שגוי בנוגע לחשבון בתגובה לבקשת מידע על ידי בעלי חשבונות, זאת בשל חשש מחבות כפולה; ומכוון שניתן ליישם את חזקות (ח) ו-(*) שבסעיף 28 של סדרי הדין (ראה נספח א'), הכרעתו של ה-CRT היא כי סביר שהיתרה בחשבונות לא נתקבלה על ידי בעלי החשבונות או יורשיהם. בהתבסס על התקדימים וסדרי הדין, מפעיל ה-CRT מספר הנחות על מנת לקבוע אם בעלי החשבונות או יורשיהם קבלו את היתרה שבחשבונות.

הבסיס למענק

ה-CRT קבע כי ראוי לפסוק מענק לטובת התובעים. ראשית, התביעות הן קבילות בהתאם לקריטריונים המפורטים בסעיף 18 של סדרי הדין. שנית, התובע (שם חסוי 1) הוכיח כי סביר שבעל החשבון Meyer Pines, בעלת החשבון Sara Pines ובעל החשבון Salomon Pines היו סבו, סבתו ואבי התובע (שם חסוי 1), בהתאם, התובעת (שם חסוי 3) הוכיחה כי סביר שהם היו סבה, סבתה ודודה של התובעת (שם חסוי 3), בהתאם, וקירבות אלה מצדיקות את

המענק. שלישית, ה- CRT קבע כי סביר שבעלי החשבונות או יורשיהם לא קבלו בעבר את היתרה שבחשבונות הנדונים.

ה- CRT מציין שלתובע (שם חסוי 1) ול- (שם חסוי 2) המיוצגת על ידו, כילדיו של בעל החשבון Salomon Pines, זכות עדיפה לחלק של החשבון שהחזיק בעל החשבון Salomon Pines, לפני התובעת (שם חסוי 3) ו- (שם חסוי 4) המיוצג על ידה, שהינם אחייניתו ואחינו של בעל החשבון Salomon Pines, בהתאם.

סכום המענק

במקרה הנוכחי, לבעל החשבון Meyer Pines ולבעל החשבון Salomon Pines היתה כספת ולבעל החשבון Meyer Pines ולבעלת החשבון Sara Pines היה חשבון פיקדון לפי דרישה. בהתאם לסעיף 29 של סדרי הדין, כאשר השווי בחשבון אינו ידוע, כמו במקרה דנן, חישוב השווי הנוכחי נעשה בעזרת השווי הממוצע של חשבון מאותו סוג בשנת 1945. לפי חקירת ICEP, בשנת 1945 השווי הממוצע של כספת היה 1,240.00 פרנקים שוויצרים והשווי הממוצע של חשבון פיקדון לפי דרישה היה 2,140.00 פרנקים שוויצרים. לכן, השווי הממוצע ב- 1945 עבור שני החשבונות הנדונים הינו 3,380.00 פרנקים שוויצרים. השווי הנוכחי של סכום זה נקבע על ידי הכפלתו במקדם 12.5, בהתאם לסעיף 31(1) של סדרי הדין ולכן הסכום הסופי של המענק הוא 42,250.00 פרנקים שוויצרים.

חלוקת המענק

במקרה הנוכחי, בעל החשבון Meyer Pines ובעל החשבון Salomon Pines החזיקו במשותף בכספת ובעל החשבון Meyer Pines ובעלת החשבון Sara Pines החזיקו במשותף בחשבון פיקדון לפי דרישה. בהתאם לסעיף 25(1) של סדרי הדין, אם חשבון הוא חשבון משותף ותובעים הקשורים לכל אחד מבעלי החשבון הגישו תביעות לחשבון, תקום החזקה שכל בעל חשבון היה הבעלים של חלק שווה של החשבון. לפי כך, קמה החזקה שבעל החשבון Meyer Pines ובעלת החשבון Sara Pines היו כל אחד הבעלים של חצי חשבון הפיקדון לפי דרישה ובעל החשבון Meyer Pines ובעל החשבון Salomon Pines היו כל אחד הבעלים של חצי התוכן של הכספת.

בנוגע לחצי התוכן של הכספת אשר בבעלות בעל החשבון Salomon Pines, ה- CRT מציין שהתובע (שם חסוי 1) הגיש מסמך שהונפק על ידי בית הדין המחוזי של ירושלים, בו זוהו אישתו של בעל החשבון Salomon Pines ושני ילדיו, התובע (שם חסוי 1) ו- (שם חסוי 2), כיורשיו, וצוין ששני ילדיו יקבלו חלקים שווים בירושה. בהתאם לסעיף 23(2)(א) של סדרי הדין, אם התובע הגיש את הצוואה של בעל החשבון או מסמכים אחרים הקשורים לירושה של בעל החשבון, יחולק המענק בין מי מהמוטבים, אשר שמם נקוב בצוואה או במסמכים האחרים הקשורים לירושה, ואשר הגישו תביעה. במקרה הנוכחי, אישתו של בעל החשבון Salomon Pines נפטרה, והתובע (שם חסוי 1) מייצג את (שם חסוי 2). לפי כך, התובע (שם חסוי 1) ו- (שם חסוי 2) זכאים לקבל כל אחד חצי מן החלק של הסכום הסופי של המענק עבור הבעלות המשוערת של בעל החשבון Salomon Pines של חצי התוכן של הכספת הנדונה, זאת אומרת, כל אחד 3,872.00 פרנקים שוויצרים.

בנוגע לחצי השווי של חשבון הפיקדון לפי דרישה אשר בבעלות בעלי החשבון Meyer Pines ו- Sara Pines, ובנוגע לחצי התוכן של הכספת אשר בבעלות בעל החשבון Meyer Pines, ה- CRT מציין שמסמכי הירושה הקשורים לבעל החשבון Meyer Pines ולבעלת החשבון Sara Pines מתייחסים לנכסים שהוחזקו בגרמניה בלבד. בהתאם לסעיף 23(2)(ג) של סדרי הדין, אם תובע מבסס את תביעתו לזכאות על שרשרת ירושה, אבל לא הגיש שרשרת רצופה של צוואות או מסמכים האחרים הקשורים לירושה, רשאי ה- CRT לעשות שימוש בכללי החלוקה שבסעיף 23(1) על מנת למלא החסר בשרשרת, וזאת בהתאם לעקרונות של הגינות ויושר. בנוסף, בהתאם לסעיף 23(1)(ג) של סדרי הדין, אם בת הזוג של בעל החשבון לא הגישה תביעה, יינתן המענק למי מצאצאי בעל החשבון, אשר הגישו תביעה, בחלקים שווים לפי פרנטלות (כללי קדימות ע"פ בתי אב). במקרה הנוכחי, בעל החשבון Meyer Pines, בעלת החשבון Sara Pines ושלושת ילדיהם כולם נפטרו, והתובע (שם חסוי 1), (שם חסוי 2), המיוצגת על ידו, התובעת (שם חסוי 3), ו- (שם חסוי 4), המיוצג על ידה, הינם כולם הנכדים של בעל החשבון Meyer Pines ושל בעלת החשבון Sara Pines.

לפי כך, התובע (שם חסוי 1), (שם חסוי 2), התובעת (שם חסוי 3) ו- (שם חסוי 4) זכאים לקבל כל אחד רבע מן החלק של הסכום הסופי של המענק עבור הבעלות המשוערת של בעל החשבון Meyer Pines של חצי התוכן של הכספת שהחזיק במשותף עם בעל החשבון Salomon Pines, וכמו כן, זכאים לקבל כל אחד רבע מן החלק של הסכום הסופי של המענק עבור חשבון הפיקדון לפי דרישה שהוחזק במשותף על ידי בעל החשבון Meyer Pines ובעלת החשבון Sara Pines, זאת אומרת, כל אחד 8,625.00.00 פרנקים שוויצרים.

לסיכום, התובע (שם חסוי 1) ו- (שם חסוי 2) זכאים לקבל כל אחד 12,500.00 פרנקים שוויצרים והתובעת (שם חסוי 3) ו- (שם חסוי 4) זכאים לקבל כל אחד 8,625.00.00 פרנקים שוויצרים.

הקף המענק

תשומת לב התובעים לכך, כי בהתאם לסעיף 20 של סדרי הדין, ה- CRT ימשיך ויחקור בנוגע לתביעותיהם כדי לקבוע אם קיימים חשבונות בנק נוספים בשוויץ שביכולתם לתבוע. הקירה זו כוללת חיפוש בבסיס הנתונים של כלל החשבונות (המכיל רשומות אודות 4.1 מיליון חשבונות בנק שוויצרים מן השנים 1933 עד 1945).

אישור המענק

ה- CRT מאשר מענק זה לצורך אישורו של בית המשפט ותשלום על ידי הממונים המיוחדים.

Claims Resolution Tribunal
31 אוגוסט 2005

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.